

радостъ. Младата царица, разбира се, не напушчала работата си, а продължавала да шие ризи.

Но се минала година и Бѣлоснѣжната-Розичка родила синъ, а старата царица още повече се сърдила. Прѣзъ нощта се промъкнала въ стаята на младата царица, когато тя спѣла, грабнала дѣтетето и го хвърлила въ една змѣйска дупка, а сама си порѣзала прѣста на ржката и съ кръвта намазала устнитѣ на Бѣлоснѣжната-Розичка. Послѣ повикала царя и каза:

— Ела да видишъ, какво е направила твоята царица, тя си изѣла дѣтетето!

Царьтъ тѣй се угорчилъ, че щѣлъ да заплаче, но казалъ:

— Да, истина е това, и азъ виждамъ съ очитѣ си кръвта по устнитѣ ѝ, но тя нѣма вече да прави така, и азъ ще я простя сега.

Минала се още една година и младата царица родила още единъ синъ. И съ него злата мащеха направила сжщото.

Тя все повече се сърдила и завиждала на Бѣлоснѣжната-Розичка, пакъ се промъкнала прѣзъ една нощъ при нея, грабнала дѣтетето и го хвърлила въ змѣйската дупка, послѣ си порѣзала прѣста и съ кръвта намазала устнитѣ на царицата, а на царя каза, че жена му си изѣла и второто дѣтенце.

Царьтъ много се огорчилъ и казалъ:

— Да, вѣрно е, азъ самъ виждамъ кръвта по устата ѝ, но тя навѣрно нѣма вече да прави така, и азъ ще я простя и този пѣтъ.

Изминала се още една година. Бѣлоснѣжната-Розичка родила едно момиченце, и него мащехата царица хвърлила въ змейската дупка, послѣ си порѣзала прѣста, намазала съ кръвта устнитѣ на младата царица и повикала царя.